

Alt det her skal jeg være den første til at beklage, og jeg vil egentlig heller ikke bruge mere tid på det her i salen, men det er et symptom på et mere alvorligt problem for vores folkestyre.

Og statsministeren griber så til at skælde ud på pressen og beskyldte den for at puste små sager op til store skandaler. Men statsministeren burde i egen interesse grave et spadestik dybere. Statsministeren burde spørge sig selv: Hvorfor kommer disse håndteringssager til at fylde en så stor plads i pressens dækning af det politiske liv? Og der er jo to forklaringer:

Den første er, at det selvfølgelig har offentlig interesse, når landets statsminister i den grad udstiller sin manglende evne til at håndtere selv simple sager.

Men den anden forklaring er, at regeringen jo ikke har et politisk projekt. Dens grundlag er udtømt. Den har ingen ideer om Danmarks fremtid. Den ønsker ikke at deltage i en politisk debat om holdninger. Den har bevidst søgt at suge det politiske indhold ud af Folketingets arbejde. Den har gjort arbejdet i denne sal uinteressant for befolkningen, for pressen og såmænd også for Folketingets egne medlemmer.

Statsministeren har jo selv givet sin regering en rammende karakteristik. En genbrugsregering, kaldte han den, og det er, hvad den er. En genbrugsregering, der er træt, udbrændt og uden dynamik. Gang på gang nægter statsministeren at svare på berettigede politiske spørgsmål her i Folketingssalen, og det skulle såmænd heller ikke undre mig, om vi også i dag vil opleve en statsminister, som prøver at undvige en ægte politisk debat. Og det er på den baggrund, det slet ikke kan overraske, at statsministerens katastrofale håndtering af en række sager kommer til at tage al opmærksomheden.

Det hele kan sammenfattes i mangel på politisk lederskab. Danmark har nok en statsminister, men vi har ikke et politisk lederskab af landets regering.

Nej, lad os få en holdningsdebat om de emner, der virkelig optager folk i hverdagen. Forleden kunne Ekstra Bladet fortælle historien om, at en familie kunne hæve mere end 600.000 kr. om året i bistandshjælp. Det er en historie, der er blevet bekræftet af Maribo Socialcenter. Her er der virkelig tale om nogle grundlæggende principper i vores velfærdssystem, for er det rimeligt, at en familie kan hæve over 600.000 kr. i bistandshjælp og andre ydelser? I Venstre mener vi nej. Vi synes, det er for-

kert, hvis en familie kan hæve mere i bistandshjælp og andre overførsler, end den kan tjene ved at gå på arbejde. Det skal kunne betale sig at arbejde, og det har vi altid sagt. Regeringen har ingenting villet gøre, men nu har der med rette rejst sig en folkestorm, og pludselig siger regeringen, at nu vil den gøre noget.

Men vi må da spørge os selv: Hvorfor først nu? Vi mistænker – det skal jeg gerne sige – regeringen for bare at ville lave en afledningsmanøvre, indtil stormen er drevet over, og derefter sker der ingenting. Men jeg kan sige til regeringen: Vi vil holde regeringen fast på, at der skal loft over de samlede ydelser til en familie.

Venstre vil have en opstramning af udlændingeloven. Vi vil have, at alle opholdstilladelser er midlertidige de første 7 år. Og så skal flygtningenes opholdsgrundlag i den periode løbende tages op til vurdering, og så snart situationen tillader det, skal flygtningene tilbage til deres hjemland. Vi ønsker også, at det bliver nemmere at udvise udlændinge med opholdstilladelse, der bliver dømt for kriminalitet.

I det hele taget vil vi i Venstre have en mere håndfast kamp mod kriminalitet. Vi vil have hårdere straffe for vold, hærværk og indbrud i private hjem, og frem for alt forlanger vi, at voldsmænd bliver straffet hurtigt og kontant. Venstre forlanger en hård og kontant kamp mod narkokriminaliteten. Vi vil have hårdere straffe i narkosager. Vi vil for bestandigt have udvist de udlændinge, der er dømt for gentagen narkokriminalitet. Venstre kræver en strammere fængselspolitik. Der skal bygges nye sikre fængsler til grove fanger. Vi vil have narkofrie fængsler. Vi vil have flugtsikre fængsler.

Folk er utrygge ved den slatne retspolitik, som føres af et flertal i Folketinget under ledelse af hr. Bjørn Elmquist. For at gøre sig lidt populær kom statsministeren sidste efterår med nogle barske udtalelser om vold og narkokriminalitet. Han gentog det i sin nytårstale, men hvad er der kommet ud af det? Intet som helst.

Vi er da enige med hr. Torben Lund i, at straf alene ikke gør det. Forebyggelse er en utrolig vigtig ting, men det er helt afgørende, at dette Folketing sender et krystalklart signal om, at vi ikke vil finde os i grov vold. Og dér er skærpet straf et klart signal. Regeringens voldspakke har i den henseende ikke nyttet noget som helst.

Lad os tage et andet emne af principiel karakter. Venstre vil have fjernet ventelisterne til sygehusene. Vi vil give patienterne en lovfæstet